

[Einer Jensen.]

de Medlem vil, er, at den ekstraordinære Hjælp ligesom den ordinære væsentlig skal bæres af Arbejderne selv. Men endelig glemmer det ærede Medlem formentlig ikke, at Betingelsen for at være med i Arbejdet, var den, at Hjælpekasserne skulde lukkes for alle de Medlemmer, der opnaaede Kriseshjælp eller Understøttelse efter den ekstraordinære Lov. Den ærede Ordfører for Venstre vilde benytte den Anledning, som Gennemførelsen af denne Lov vilde betyde, til at lukke Hjælpekasserne, hvad der heldigvis ikke lykkedes for det ærede Medlem, og heller ikke tidligere er lykkedes — det ærede Medlem har jo ofte gjort Forsøg derpaa. Det var Betingelserne for Venstres Tilslutning til og Medvirkning ved Arbejdet. At man ved at stille saadanne Krav satte sig selv udenfor, det er det virkelig for sent at beklage sig over nu.

Hvis, siger det ærede Medlem, man den Gang havde startet Krisekasserne, saa havde vi været fri for nu at tale om ekstraordinære Love paa dette Omraade. Nej, det havde vi aldeles ikke, for saa havde den Krisekassehjælp, de paagældende kunde oppebære, været opbrugt i dette Øjeblik. Resultatet havde været, at Krisekasserne havde været tømt, og at nye Byrder havde maattet paalægges Arbejdsløshedskassemedlemmerne, der i Forvejen har stor Vanskelighed ved at opretholde den ordinære Arbejdsløshedshjælp; foruden de meget store ordinære Kontingenter har adskillige Kasser nu maattet paalægge ekstraordinære Kontingenter. Det vil i Virkeligheden sige, at i Stedet for som nu at have en ordinær Arbejdsløshedsforsikring, der saa nogenlunde er i Stand til at opretholdes, var der blevet lagt Byrder over paa Arbejdsløshedskassemedlemmerne af et saadant Omfang, at man i Stedet for at gavne Forsikringstanken havde skadet den; adskillige Fag vilde sikkert ikke have kunnet opretholde Arbejdsløshedskasserne.

Det ærede Medlem Hr. Krag gjorde saa nogle Bemærkninger om Hjælpekasserne, derunder ogsaa om Københavns Kommunes Hjælpekasse. Det ærede Medlem sagde, at Københavns Kommunes Hjælpekasse brugte forrige Aar, saa vidt han vidste, 5—6 Millioner ... (Krag: 6—7 Millioner!) ... naa, var det 6—7 Millioner! — og i det Aar, der nys er gaaet, regnede det ærede Medlem, at man var naaet op paa 10 Millioner. Efter Regnskabet for 1930 har man i det Aar brugt 6,1 Mill. Kr., og efter Regnskabet for 1931 8,5 Mill. Kr. Der er altsaa endnu 1½ Mill. Kr., som

ikke er brugt, men jeg erkender, at havde man ikke gennemført Loven af 19. Oktober, saa var Københavns Kommunes Hjælpekasse naaet op paa en Udgift af ca. 10 Mill. Kr. Det ærede Medlem formodede saa, at Hjælpekasseudgifterne ikke var gaaet ned selv efter Gennemførelsen af denne Lov. Af Regnskabet for Københavns Kommunes Hjælpekasse fremgaar det, at den i den 40de—46de Uge i 1931 har haft en Gennemsnitsudgift af ca. 154 000 Kr., i Ugerne fra det Tidspunkt, da Krisekassehjælpen traadte i Virksomhed, den 46de—52de Uge af 1931, en gennemsnitlig Udgift af 113 000 Kr., altsaa en Nedgang paa ca. 40 000 Kr., til Trods for at Arbejdsløsheden har været i meget væsentlig Stigning. Sammenligner man Aarene 1930 og 1931, saa vil man se, at for de første 46 Uger af 1931 havde Københavns Kommunes Hjælpekasse en Merudgift paa ca. 2,6 Mill. Kr., det er 57 000 Kr. gennemsnitlig mere pr. Uge end i 1930; men de sidste 6 Uger af 1931 har man haft en Mindreudgift paa 200 000 Kr., det vil sige 87 000 Kr. mindre pr. Uge, fra det Øjeblik, man gennemførte den ekstraordinære Hjælp. Heroverfor vil det ærede Medlem sikkert indrømme, at Talen om, at der ingen Besparelser har været for Kommunerne ved Gennemførelsen af denne Lov, har ikke noget med de virkelige Forhold at gøre.

Det samme gælder Frederiksberg Kommunes Hjælpekasse. Pr. 1. Januar regnede Frederiksberg Kommunes Hjælpekasse med at mangle ud over det paa Budgettet bevilgede 250 000 Kr. fra 1. Januar til 1. April, men under Hensyn til Gennemførelsen af Loven af 19. Oktober kunde man nøjes med 150 000 Kr. Frederiksberg Kommune regner altsaa med en Besparelse paa 100 000 Kr. i Tiden fra 1. Januar til 1. April.

Det ærede Medlem var i øvrigt meget voldsom i sin Kritik; det ærede Medlem glemte ganske at tale om Lovforslaget, men kritiserede den tidligere vedtagne Lov og kritiserede alle Cirkulærer. Det er vist at betragte som Udslag af et øjeblikkeligt Raseri over, at det ikke lykkedes det ærede Medlem i sin Tid at faa nedskaaret Hjælpekasseunderstøttelserne, fordi vi kunde undvære det ærede Medlems Medvirken ved Gennemførelsen af denne Lov. Jeg kan sige til det ærede Medlem: al denne ekstraordinære Lovgivning er jo det ærede Medlem Skyld i. Havde det ærede Medlem i 1927 ikke gennemført Nedskæringen af den ekstraordinære Hjælp, havde vi ikke behøvet at tale om Loven af 19. Oktober, for det, der var nødvendigt, var dækket ved